

15. කුසලාකුසලං

පඤ්චදසමො පාඨො

මනොපුබ්බඞ්ගමා ධම්මා - මනොසෙට්ඨා මනොමයා;

මනසා චෙ පදුට්ඨෙන - භාසති වා කරොති වා

තතො නං දුක්ඛමචෙති - චක්ඛ'ච චහතො පදං

මනොපුබ්බඞ්ගමා ධම්මා - මනොසෙට්ඨා මනොමයා;

මනසා චෙ පසනෙනන - භාසති වා කරොති වා

තතො නං සුඛමචෙති - ඡායාව අනපායිනී

අකෙකාවඡ් මං, අචධි මං, - අඡ්ඡි මං, අභාසි මෙ,

යෙ ච තං උපනඤ්ඤානති - චෙරං තෙසං න සමමති

අකෙකාවඡ් මං, අචධි මං, - අඡ්ඡි මං, අභාසි මෙ,

යෙ තං න උපනඤ්ඤානති - චෙරං තෙසුපසමමති.

(ධම්මපදය යමක වග්ගය)

වචන මාලාව

1. පුබ්බඝගමා - පෙරටුකොට
2. මනොමයා - සිතීන් ම උපන්
3. පදුට්ඨන - අතිශයින් දූෂිත
4. අනෙති - අනුව එයි
5. අකෙකාච්ඡි - බැන්නේ ය
6. මං - මා, මට
7. අවධි - ගැසුවේ ය
8. අජ්ඣි - පැරදුවේ ය
9. අභාසි - පැහැර ගත්තේ ය
10. යෙ - යමෙක්
11. තං - එය
12. උපනසානනි - මනසින් බැඳෙත්
13. තෙසං - ඔවුන්ගේ
14. උපසමමති - සන්සිඳෙයි

අතීත කාලය

වර්තමාන හා අනාගත කාලවල ක්‍රියාපද පිළිබඳ අපි මූල දී උගත්තෙමු. අතීත කාලයේ ක්‍රියාපද සැකසීමේ දී ද භාවිත වන ප්‍රත්‍යය හයක් (6) තිබේ. ඒවා පහත වගුවෙහි දැක්වේ.

අතීතකාල (අජ්ජනනී) ප්‍රත්‍ය මාලාව

පූර්ව	ඒකවචන	බහුවචන
පඨම පූර්ව	ඉ	ඉංසු
මජ්ඣම පූර්ව	ඔ	ඉඤ්ඤ
උත්තම පූර්ව	ඉං	ඉමහ

- අතීත කාලයේ ක්‍රියාපද මූලට 'අ' අකුර යොදා කියනු ලැබේ.
- එසේ නැතිව ද ලිවීමට හැකි ය.
- එම නිසා අතීත පද ආකාර දෙකකින් පෙනී සිටියි.
- වගුවේ ඇති අකුරු, ක්‍රියා මූලයට එක් කළ විට එම පදය අතීත වේ.
- ඉහත පාඨමේ ගාථා දෙකෙහි අජ්නි, අකෙකාවජ්, අහාසි වැනි අතීත කාල ක්‍රියාපද කිහිපයක් හමු විය.
- ඒ අනුව අතීත කාලයේ ක්‍රියා පද හඳුනාගන්න.
- වර්තමාන හා අනාගත කාලවල මෙන් ම මෙහි දී පුරුෂ තුනෙහි ම වරනැගේ.

අතීත කාලයේ ක්‍රියාපද වරනැගෙන අයුරු බලන්න.

පුරිස	ඒකවචන	බහුවචන
පයම පුරිස	(අභව + ඉ) - අභවි (භව + ඉ) - භවි	(අභව + ඉංසු) - අභවිංසු (භව + ඉංසු) - භවිංසු
මජ්ඣම පුරිස	(අභව + ඔ) - අභවො (භව + ඔ) - භවො	(අභව + ඉඤ්ඤ) - අභවිඤ්ඤ (භව + ඉඤ්ඤ) - භවිඤ්ඤ
උතතම පුරිස	(අභව + ඉං) - අභවිං (භව + ඉං) - භවිං	(අභව + ඉඹහ) - අභවිඹහ (භව + ඉඹහ) - භවිඹහ

එහි අර්ථය මෙසේ ය.

පුරුෂ	ඒකවචන	බහුවචන
ප්‍රථම පුරුෂ	චීය	චූහ
මධ්‍යම පුරුෂ	චූචෙහි	චූචෙහු
උත්තම පුරුෂ	චූයෙමි	චූයෙමු

අතින් කාලයේ සරල වාක්‍ය නිර්මාණය කරන අයුරු බලන්න.

උදා:-

01. ඔහු කීවේ ය. - සො අභාසි.
02. මිනිස්සු කීහ. - මනුසො භාසිංසු.
03. නුඹ කීවෙහි. - ත්වං භාසො.
04. නුඹලා කීවෙහු. - තුමෙහ අභාසිතථ.
05. මම කීවෙමි. - අහං අභාසිං.
06. අපි කීවෙමු. - මයං අභාසිමහ.

අභ්‍යාසය 15 1

1. පහත සඳහන් වගන්ති සිංහලයට නගන්න.
 1. සිගාලො වනං ගව්ඡි.
 2. සාරථී රථං ආනෙසි.
 3. මුනි ධම්මං අභාසි.
 4. දණ්ඩි යට්ඨිනා භොගිං පහරි.
 5. කපයො අභිනො සීසං පහරිංසු.

2. පහත සඳහන් වගන්ති පාලියට නගන්න.

1. පවිකාරයා බල්ලාට ගැසුවේ ය.
2. ඉසිවරු බෝධිය ද බුදුන් ද වැන්දහ.
3. නැයෝ ආගන්තුකයන්ට එළවන් දුන්න.
4. තොපි සිටුවරුන්ගේ ප්‍රාසාදවල කුමක් කළෙහු ද?
5. වධකයා කඩුවෙන් සොරාගේ හිස සින්දේ ය.

3. ඔබ උදැසන පිබිදී කරන ලද ක්‍රියා පහක් යොදා ගෙන අතීත කාලයේ පාලි වාක්‍ය පහක් නිර්මාණය කරන්න.

4. ක්‍රියාපද දහයක් කාල තුනෙහි පටිම පුරුෂ ඒකවචනයෙහි වර්තගා පහත සඳහන් වගුව පුරවන්න. (මේ සඳහා ඔබගේ අභ්‍යාස පොත භාවිත කරන්න)

පටිම පුරුෂ ඒකවචන		
වර්තමාන කාලය	අනාගත කාලය	අතීත කාලය
උදා :- භවති	භවිසසති	අභවි

5. ඔබ කැමති ක්‍රියා මූල (ධාතු) දෙකක් අතීත කාලයේ පුරුෂ තුනෙහි වර්තමාන අර්ථය ලියන්න.
6. මෙම පාඩමේ ඇති ගාථා සිංහලට නගන්න.

මෙම ක්‍රියාපදවල අර්ථ පාඩම් කරන්න.

1. පාලයි - පාලනය කළේ ය	11. අකිළි - සෙල්ලම් කළේ ය
2. නව්වි - නැටුවේ ය	12. අතරි - තරණය කළේ ය
3. ජිවි - ජීවත් වී ය	13. අගායි - ගායනා කළේ ය
4. නහායි - නැවේ ය	14. අපුරි - පිරවී ය
5. ඩසි - දෂ්ට කළේ ය	15. අජයි - දිනුවේ ය
6. මාරෙසි - මැරුවේ ය	16. යපි - තැබුවේ ය
7. අකිණි - මිලට ගත්තේ ය	17. වසසි - වැස්සේ ය
8. විකකිණි - විකුණුවේ ය	18. වඩසී - වැඩුවේ ය
9. අයාවි - ඉල්ලුවේ ය	19. අදාසි - දුන්නේ ය
10. රකඛි - රැක්කේ ය	20. අචිනති - සිතුවේ ය